

Brussel, 26.10.2012
121VD12

DE BELANGRIJKSTE OPMERKINGEN VAN GESAC OVER HET VOORSTEL VOOR EEN RICHTLIJN INZAKE COLLECTIEF BEHEER (“ONTWERP-RICHTLIJN”)¹

GESAC groepeert 33 van de belangrijkste auteursverenigingen in de Europese Unie, Noorwegen, IJsland en Zwitserland, die samen de rechten van bijna 700.000 scheppende kunstenaars in een waaier van sectoren (muziek, audiovisueel, literaire en beeldende en grafische kunsten) alsook de rechten van muziekuitgevers beheren. Deze honderdduizenden scheppende en rechthebbende leden besturen en controleren hun auteursverenigingen.

Auteursverenigingen zijn de essentiële schakel tussen scheppende kunstenaars en de gebruikers van hun creatieve werken. Europese auteursverenigingen spelen een belangrijke rol in de ontwikkeling van een Europese interne markt doordat het licentieverlening van creatieve inhoud mogelijk maakt, tot wederzijds voordeel van de scheppende kunstenaars, gebruikers, consumenten en de samenleving als geheel: meer dan 60% van de totale vergoeding voor rechthebbenden die wereldwijd geïnd wordt door auteursverenigingen is afkomstig uit de EU (4,6 miljard euro), 86% daarvan komt uit de muzieksector.

GESAC verwelkomt en steunt de algemene doelstellingen van de ontwerp-richtlijn om hoge normen voor transparantie, goed bestuur en de verantwoordingsplicht van Collectieve Beheersverenigingen (CBV's) in Europa vast te leggen en een wettelijk kader te ontwikkelen om de multiterritoriale licentieverlening van muziekwerken voor onlinegebruik te vergemakkelijken.

Deugdelijke regelgeving zou het model van collectief beheer, dat cruciaal is voor de ontwikkeling van Europese cultuur en haar verspreiding over de hele wereld, moeten versterken en zou moeten leiden tot de volgende kerndoelen:

- Zorgen voor een transparante werking van CBV's;
- Zorgen voor een efficiënt en democratisch bestuur van CBV's, waarin de rechthebbenden centraal staan in de besluitvorming;
- Zorgen voor een niet-discriminerende en evenwichtige behandeling van Europese repertoires;
- Helpen bij de ontwikkeling van onlinediensten in de hele EU en tegelijkertijd de rechten van creatieve kunstenaars en de economische waarde van hun werken beschermen.

Volgens GESAC biedt de ontwerp-richtlijn een goede basis voor de verwezenlijking van deze doelstellingen, maar vergt hij aanpassingen.

¹ COM(2012) 372 definitief, Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende het collectieve beheer van auteursrechten en naburige rechten en de multiterritoriale licentieverlening van rechten inzake muziekwerken voor onlinegebruik op de interne markt

ALGEMENE OPMERKINGEN

- **De rol en functies van auteursverenigingen**

Auteursverenigingen zijn non-profitorganisaties, gevormd en gecontroleerd door en eigendom van hun leden – de auteurs en muziekuitgevers – met het doel hun rechten en belangen te beschermen.

Hun belangrijkste taak is het verlenen van licenties voor het gebruik van de werken die ze beheren en de vergoedingen die verschuldigd zijn voor dergelijk gebruik te innen en verdelen. Bovendien treden ze op tegen onrechtmatig gebruik van hun repertoire.

Afgezien van deze taken hebben de meeste auteursverenigingen sociale en culturele activiteiten ontwikkeld.

Sommige auteursverenigingen bieden ondersteuning om tegenwicht te bieden aan de precaire toestand van auteurs – het professionele leven van auteurs is onregelmatig, hun succes onzeker en hun inkomen meestal net zo onregelmatig. Heel vaak voldoet hun carrière niet aan de eisen van de sociale structuren die door de overheid zijn opgezet (pensioenen, ziekteverzekering, werkloosheidsuitkeringen, etc.).

Cultuur en culturele diversiteit worden op verschillende manieren gepromoot door auteursverenigingen. De meeste streven naar een zeer intensieve culturele actie en ondersteunen veel activiteiten en evenementen die door de markt verwaarloosd worden, d.w.z. veeleisende of risicovolle repertoires (hedendaagse muziek, improvisatie, poëzie, etc.) en werken van jonge professionals. Op deze wijze dragen auteursverenigingen aanzienlijk bij tot de ontwikkeling van het culturele leven in Europa en de groei van de culturele en creatieve industrie. In 2011 spendeerden 17 auteursverenigingen uit 14 EU-landen alleen al meer dan 171 miljoen euro aan sociale en culturele acties – drie keer meer dan het huidige Europees budget voor cultuur.

Deze verschillende functies van auteursverenigingen en hun cruciale culturele rol zouden passender weerspiegeld kunnen worden in de ontwerp-richtlijn. Zo zou men in de Engelse versie bijvoorbeeld de omschrijving ‘collective management society’ kunnen gebruiken in plaats van ‘collecting society’.

In het bijzonder moeten een aantal bepalingen in Titel III verduidelijkt worden, in overeenstemming met artikel 167 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, om te beantwoorden aan specifieke behoeften van middelgrote en kleine auteursverenigingen, wiens repertoire van essentieel belang is voor het behoud van de culturele diversiteit.

- **Regelgevingskader**

De diversiteit aan activiteiten, structuren en juridische vormen van CBV's en de specifieke kenmerken van de exploitatie van niet-muzikale werken, zoals in de audiovisuele sector, moeten in aanmerking worden genomen. GESAC erkent dat de richtlijn een transparante werking van CBV's en een efficiënt, democratisch bestuur beoogt, waarbij de rechthebbenden centraal staan in de besluitvorming. Deze doelstelling kan echter ook gehaald worden door middel van een minder normatief kader, zonder onnodige beperkingen en financiële lasten in te houden voor CBV's en zonder de vrijheid van de leden om over het bestuur van hun verenigingen te beslissen, in te perken. Daarom wordt voorgesteld dat de richtlijn – in overeenstemming met het subsidiariteits- en het evenredigheidsbeginsel – zou focussen op het instellen van een juridisch kader en het vaststellen van principes voor het bestuur van CBV's, terwijl hij lidstaten de nodige flexibiliteit geeft om normen te implementeren rekening houdend met hun juridische tradities en praktijken.

- **Verschillende wettelijke modellen van beheer en licentieverlening**

De ontwerp-richtlijn zou rekening moeten houden met bestaande verplichte of verruimde collectieve licentiemodellen (bv. recht voor de doorgifte via de kabel, thuiskopievergoeding, recht op vergoeding van audiovisuele auteurs, etc.), die krachtens de nationale wetten en EU-richtlijnen enkel beheerd kunnen worden door CBV's. Diverse bepalingen moeten dienovereenkomstig gewijzigd worden, in het bijzonder artikel 3 (b), artikel 5.2, 5.3, 5.6 en 5.7.

- **De toepasselijkheid van de dienstenrichtlijn**

Volgens de ontwerp-richtlijn (zie in het bijzonder Overwegingen 3 en 8) is de dienstenrichtlijn (2006/123 EC) van toepassing op CBV's. Deze interpretatie wordt door veel verenigingen betwist en wordt niet door alle lidstaten aanvaard. Het is ongepast dat de Commissie de ontwerp-richtlijn gebruikt om een betwiste juridische interpretatie op te leggen.

De dienstenrichtlijn is een horizontaal instrument en houdt geen rekening met de specificiteit van auteursverenigingen. De potentiële effecten op de activiteit van auteursverenigingen zijn niet voldoende beoordeeld. De gevolgen kunnen ingrijpend zijn, niet in het minst omdat de ontwerp-richtlijn op zich geen gelijk speelveld creëert voor CBV's met betrekking tot de regels voor het vaststellen en uitvoeren van hun activiteiten.

OPMERKINGEN OVER TITEL I – ALGEMENE BEPALINGEN

- **Toepassingsgebied van de richtlijn (artikel 2)**

1) In overeenstemming met Overweging 4 is de ontwerp-richtlijn niet van toepassing op *'onafhankelijke aanbieders van rechtenbeheersdiensten die als agent voor rechthebbenden optreden ten behoeve van het beheer van hun rechten op commerciële basis'*. Zulke onafhankelijke commerciële entiteiten, voor zover zij de rechthebbenden gelijkwaardige rechtenbeheersdiensten bieden als CBV's, moeten verplicht worden te voldoen aan gelijkwaardige normen op het gebied van transparantie, administratieve capaciteit en mechanismen voor geschillenbeslechting.

2) Ook zal de ontwerp-richtlijn niet van toepassing zijn op CBV's van buiten de EU die hun activiteiten binnen de EU uitvoeren. Volgens GESAC zou elke CBV die actief is in de EU, ongeacht of zij binnen of buiten de EU gevestigd is, aan gelijkwaardige normen op het gebied van transparantie, administratieve capaciteit en mechanismen voor geschillenbeslechting moeten voldoen.

Anderszins besluiten zou een aanzienlijk nadeel inhouden voor Europese CBV's, zou nadelig kunnen zijn voor de bescherming van rechthebbenden en zou tot de outsourcing en off-shoring van collectieve beheersactiviteiten naar onafhankelijke commerciële entiteiten of CBV's buiten de EU, die buiten de werkingssfeer van de richtlijn vallen, kunnen leiden.

- **Relaties van CBV's met de leden van andere CBV's**

De ontwerp-richtlijn zou, vanwege de grote reikwijdte van de definitie van *'rechthebbende'* geïnterpreteerd kunnen worden als een verplichting voor auteursverenigingen om directe relaties te onderhouden met de leden van andere CBV's waarmee zij vertegenwoordigingsovereenkomsten gesloten hebben.

Een dergelijke interpretatie zou onlogisch zijn aangezien een CBV geen juridische relatie heeft met en geen directe stroom van rechten van de leden van andere verenigingen. De bestaande contractuele relatie is tussen CBV's.

Deze kwestie vraagt om verduidelijking in de verwoording, omdat ze anders nieuwe maar onnodige verplichtingen zou creëren voor CBV's (in het bijzonder wat een aantal bepalingen van Hoofdstuk 5 betreft, artikels 23.1, 24.1 en 34) en ook voor de bevoegde instanties van de lidstaten.

OPMERKINGEN OVER TITEL II – RECHTENBEHEERDERS

➤ Rechten van rechthebbenden (artikel 5)

De mogelijkheid toegekend aan de rechthebbenden door artikel 5 van de ontwerp-richtlijn om het beheer van hun auteursverenigingen te beperken tot de 'rechten' en 'rechtencategorieën' moet nader gespecificeerd worden.

1) Momenteel bepalen de raden en algemene vergaderingen van auteursverenigingen (CBV's) collectief de regels met betrekking tot de mogelijkheid om het beheer van rechten op te splitsen volgens een aantal categorieën van rechten of exploitatievormen. Dit gebeurt in overeenstemming met de beslissingen van de Europese Commissie van 2 juni 1971 (GEMA I) en 6 juli 1972 (GEMA II), de beslissing van het EHvJ in BRT tegen SABAM en de in 2006 door GESAC en ICMP aangenomen Gemeenschappelijke Verklaring, die twee nieuwe categorieën creëerde voor interactieve en niet-interactieve online exploitaties.

De richtlijn zou het vermogen van de raad en de algemene vergaderingen van CBV's om collectief de rechtencategorieën te bepalen, moeten bevestigen. Indien elke individuele rechthebbende over speelruimte beschikte om nieuwe rechtencategorieën te bepalen, die verschillen van de voorgedefinieerde categorieën en de categorieën waartoe gezamenlijk besloten, dan zou dit leiden tot een te grote fragmentering van de rechten. Dit zou leiden tot complexiteit, hogere beheerkosten en rechtsonzekerheid ten nadele van de rechthebbenden zelf. Het zou bovendien de vereffening van rechten ingewikkeld maken voor gebruikers.

2) De zekerheid om de rechten van hun leden voor een minimumperiode te beheren is een belangrijke factor voor de efficiëntie van auteursverenigingen.

In haar GEMA-beschikkingen erkende de Europese Commissie niet alleen rechtencategorieën, maar ook het principe dat de duur van de opdracht aangepast diende te worden aan de werkingssfeer van de overgedragen rechten (één jaar in het besluit van 1971 en drie jaar in dat van 1972). Daarom is de mogelijkheid voor de leden van CBV's om hun rechten te allen tijde, uitsluitend met inachtneming van een vaste opzegtermijn van 6 maanden (artikel 5.3), terug te trekken, niet passend.

Bovendien zou een opzegtermijn van 6 maanden die mogelijk halverwege het boekjaar eindigt tot extra kosten en administratie kunnen leiden. Meer flexibiliteit over de opzegtermijn, op basis van de collectieve beslissing van rechthebbenden, zou in de richtlijn verzekerd moeten worden.

➤ Bestuur (artikels 6 tot 9)

GESAC is verheugd over de bevestiging van het principe dat de leden van CBV's het beheer van hun vereniging in handen hebben, maar stelt de volgende punten aan de orde:

1) De bepalingen van artikels 7.4 en 7.5 voorzien een aantal beslissingen voor algemene vergaderingen. Het verschuiven van typische beheerstaken (het vastleggen van de vergoeding van individuele directeurs, het algemene beleggingsbeleid en de regels betreffende inhoudingen op rechteninkomsten) van de beheersorganen naar de algemene vergaderingen is niet aangewezen. Het kan dat verenigingen tijdgevoelige beslissingen moeten nemen om hun praktijken aan te passen of te ontwikkelen in een snel evoluerende sector en daarbij niet noodzakelijkerwijs kunnen wachten tot algemene vergaderingen beslissingen nemen die zij nodig hebben voor een efficiënte werking;

2) De mogelijkheid om het recht op deelname en het stemrecht op basis van een “*gespecificeerde boekperiode*” te beperken (artikel 7.7) werpt een aantal problemen op. Dit zou ertoe kunnen leiden dat een lid zijn volledige lidmaatschapsrechten verliest als hij of zij niet een bepaalde hoeveelheid inkomsten ontvangt in een bepaald boekjaar. Bovendien zou de in aanmerking genomen periode niet noodzakelijkerwijs een boekjaar moeten zijn. Daarnaast moet de mogelijkheid voor een CBV om het stemrecht te beperken in geval van een belangenconflict, als bedoeld in de bovengenoemde GEMA-beschikking van 2 juni 1971, eveneens in de richtlijn opgenomen worden;

3) Artikel 7.8 voorziet dat ieder lid van een rechtenbeheerder het recht heeft om een andere natuurlijke persoon of rechtspersoon als gevolmachtigde aan te wijzen om de algemene vergadering uit zijn naam bij te wonen en tijdens de vergadering zijn stem uit te brengen. Tegenwoordig sporen de meeste CBV's hun leden aan om persoonlijk deel te nemen aan algemene vergaderingen om zo uit te sluiten dat derden invloed uitoefenen. Indien er een stelsel van volmachten wordt gehandhaafd voor rechthebbenden die niet kunnen deelnemen aan vergaderingen, moet artikel 7.8 zodanig gewijzigd worden dat alle CBV's de nodige regelingen kunnen treffen om elk misbruik uit te sluiten en te voorkomen dat de stemrechten bij een beperkt aantal personen geconcentreerd zijn. Dit komt doordat een onevenwichtige vertegenwoordiging in strijd is met het democratisch karakter van de beraadslagingen en beslissingen van de algemene vergaderingen, en vermeden moet worden;

4) Artikel 8 over de toezichtfunctie zou slechts moeten voorzien dat rechthebbenden de effectieve beheerscontrole moeten hebben op de CBV's waarvan zij lid zijn, zonder hun vrijheid om zich te organiseren te beperken. Vandaag de dag worden veel CBV's beheerd door een verkozen raad uitsluitend bestaande uit rechthebbenden en een uitvoerend directeur (of CEO). Het invoeren van een specifiek toezichtniveau zou zonder rechtvaardiging overlappen met de bestaande structuren en zou omslachtige administratieve beperkingen creëren die de efficiëntie van het collectief beheer ondermijnen.

➤ **Beheer van rechteninkomsten (artikels 10 tot 12)**

GESAC erkent het voornemen van de Commissie om een goed beheer en transparantie inzake het gebruik van rechteninkomsten en andere middelen door CBV's te garanderen, maar een aantal regels van de ontwerp-richtlijn betreffende financiële zaken dreigen onvoorziene gevolgen teweeg te brengen. GESAC gelooft dat goed beheer en transparantie bereikt kunnen worden indien een aantal regels aangepast en/of verduidelijkt werd om de financiële en economische situatie van CBV's niet onnodig, negatief te beïnvloeden.

➤ **Betrekkingen met gebruikers (artikel 15)**

1) Belang van de exclusieve toewijzing van rechten

Auteursverenigingen spelen voor auteurs en uitgevers een essentiële rol in het opwegen tegen de enorme economische macht van grote commerciële mediabedrijven en hebben een belangrijke functie in het samenvoegen van repertoire in een licentie ten behoeve van de gebruikers. Auteursverenigingen zouden niet in staat zijn om deze rol te vervullen zonder de exclusieve toewijzing van rechten van auteurs en componisten.

Het behoud van de exclusieve aard van de relatie tussen rechthebbenden en auteursverenigingen is dus welkom en deze aanpak zou gehandhaafd moeten worden (zie in dit opzicht hieronder de bekommernissen van GESAC met betrekking tot artikel 30).

2) De richtlijn zou gebruikers verplichtingen moeten opleggen inzake het nauwkeurig en tijdig melden van het gebruik van werken.

CBV's vereisen kwaliteitsvolle en tijdige gegevens die door gebruikers verstrekt moeten worden. Zo kunnen CBV's de gebruikte beschermde inhoud analyseren, de overeengekomen vergoeding factureren, rechthebbenden identificeren en die rechthebbenden nauwkeurig uitbetalen. Een verplichting voor gebruikers om te rapporteren zou CBV's in staat stellen de normen voor licentieverlening en verdeling te verbeteren, in overeenstemming met de principes van de richtlijn.

3) Tariferingscriteria

Artikel 15.2 bevat bepalingen inzake tarifiering, die verwijzen naar "*the economic value of the rights in trade and of the service provided by the collecting society*" in de Engelse versie (vertaling: "*de economische waarde van de rechten in het handelsverkeer en van de door de rechtenbeheerder verstrekte dienst*"). Deze bepalingen zijn onduidelijk en overbodig aangezien dit probleem reeds is behandeld door het Europese Hof van Justitie.²

Bovendien verwijst de ontwerp-richtlijn ten onrechte naar diensten verstrekt door CBV's aan gebruikers. Het is belangrijk eraan te herinneren dat, hoewel auteursverenigingen de rechtmatige toegang van gebruikers tot beschermde werken vergemakkelijken, zij enkel diensten verstrekken aan hun leden en andere auteursverenigingen. Bijgevolg worden de kosten van de door CBV's verstrekte dienst door de rechthebbenden zelf gedragen. Deze zijn niet inbegrepen in de prijs van de licentie betaald door de gebruikers, in tegenstelling tot wat dit artikel impliceert.

➤ **Transparantie en verslaglegging (artikels 16 tot 20 en bijlage I)**

GESAC verwelkomt voorstellen voor Europese normen inzake transparantie, om consistente rapportering in de hele EU tot stand te brengen. Hoewel er reeds vereisten bestaan in nationale wet- en regelgeving specifiek voor CBV's, zou de aanwezigheid van een EU-kader wenselijk kunnen zijn.

Dat gezegd hebbende zijn enkele aanpassingen nodig om de aard van de beheersactiviteit van CBV's te weerspiegelen, in het bijzonder:

- De vereiste in artikel 16 (b) van de ontwerp-richtlijn om informatie over de namens de rechthebbende geïnde rechteninkomsten eenmaal per jaar aan die rechthebbenden bekend te maken, is niet altijd haalbaar. Dit is met name het geval voor forfaitaire inningen, waarbij de bedragen verschuldigd aan elke individuele rechthebbende pas bepaald kunnen worden na ontvangst van de gebruiksverslagen en de overeenkomstige toewijzing van inkomsten. Een soortgelijk probleem met betrekking tot de toekenning van de bedragen doet zich voor in artikel 16(g). Artikels 16(b) en (g) moeten geherformuleerd worden met dit in het achterhoofd;
- Bij het vaststellen van normen inzake transparantie moet er rekening gehouden worden met een efficiënte administratie. Zo zouden transparantiejaarverslagen bijvoorbeeld ondertekend kunnen worden door een aangewezen directeur gemachtigd door de raad in plaats van "alle directeurs", zoals bepaald in artikel 20.1, paragraaf 2;
- Bestaande (statutaire of reglementaire) rapporteringsstructuren zouden in aanmerking genomen moeten worden. Sommige elementen van het nieuwe rapporteringsmodel voorgesteld in de ontwerp-richtlijn zouden in bepaalde aspecten nationale (vennootschaps- en handelsrecht) normen zinloos overschrijden en de toepassing ervan zou aanzienlijke kosten vergen (zie bv. bijlage I, art. 2 (c)).

² SENA-arrest van 6 februari 2003 ; Kanal 5/TV4 arrest van 11 december 2008 en Premier League-arrest van 4 oktober 2011

CBV's voldoen reeds aan de meeste eisen en zijn bereid om hun systemen in overeenstemming te brengen met de overige. CBV's zouden echter niet opgezadeld moeten worden met een verplichting om informatie te verstrekken die voor de ontvanger geen belang of bijzondere waarde heeft.

OPMERKINGEN OVER TITEL III - ONLINE MULTITERRITORIALE LICENTIEVERLENING VAN AUTEURSRECHTEN

➤ Behoeftte aan rechtszekerheid

De ontwerp-richtlijn streeft naar het opnieuw samenvoegen van repertoires, maar bevat geen duidelijke regel over de manier waarop CBV's kunnen samenwerken om rechten samen te voegen, in het bijzonder ten aanzien van de mededingingsregels.

Een aparte kwestie is dat de bepaling inzake niet-exclusiviteit in de vertegenwoordigingsovereenkomsten van CBV's (artikel 28 (1)) verkeerd geïnterpreteerd zou kunnen worden als een verplichting om dergelijke repertoires aan meer dan één entiteit die voldoet aan de vereisten van Titel III van de ontwerp-richtlijn, te verlenen. Er wordt gevraagd te verduidelijken dat dit niet het geval is.

➤ Het stelsel van 'tag-on' (artikel 29)

1) Het stelsel van de 'tag-on' (artikel 29), waarbij een CBV die geen multiterritoriale licenties verleent of aanbiedt een andere CBV die aan de vereisten van titel III voldoet, kan verzoeken om haar rechten te vertegenwoordigen, is essentieel voor het repertoire van kleine en middelgrote verenigingen en de toegang tot de online multiterritoriale markt van een aantal Europese repertoires.

Desondanks zijn de voorwaarden en de regeling voor de zogenaamde 'tag-on'-vereiste onvoldoende duidelijk.

Meer in het bijzonder zou de richtlijn duidelijk het principe moeten bevestigen dat de lastnemende rechtenbeheerder:

- licenties zal verlenen voor het repertoire van de lastgevende rechtenbeheerder, in zijn betrekkingen met de gebruikers, onder dezelfde voorwaarden als zijn eigen repertoire; en
- het repertoire van de lastgevende rechtenbeheerder niet zal uitsluiten van het in licentie gegeven repertoire zonder toestemming van de lastgevende rechtenbeheerder.

Deze waarborgen zouden er zeker voor zorgen dat de repertoires van kleine en middelgrote CBV's voldoende beschermd worden en kunnen bijdragen aan de ontwikkeling en promotie van culturele diversiteit in Europa.

2) De verwijzing naar een "*redelijke winstmarge*" in artikel 29, paragraaf 2, zou geschrapt moeten worden. Dit is een kwestie van overeenkomst tussen CBV's en, indien geen overeenkomst bereikt kan worden, kunnen zij terugkeren tot de procedures in artikel 36.

➤ Regionale licenties

De ontwerp-richtlijn zou kleine en middelgrote CBV's moeten aansporen en toelaten om de markt van multiterritoriale licentieverlening te betreden, indien van toepassing, zonder volledig afhankelijk te zijn van entiteiten die voldoen aan de criteria van titel III van de ontwerp-richtlijn. Dit is met name het

geval voor de ‘regionale markt’ die over het algemeen is afgebakend door taalgrenzen. De ontwerp-richtlijn is onduidelijk over de vraag of CBV’s gedeeltelijk multiterritoriale licenties kunnen verlenen voor bepaalde diensten of gebieden en tegelijk voor andere nood hebben aan entiteiten die voldoen aan de criteria van titel III onder het ‘tag-on’-stelsel. De richtlijn zou deze mogelijkheid duidelijk moeten voorzien.

➤ **Directe licentieverlening (artikel 30)**

Artikel 30 en Overweging 32 zijn onduidelijk. Indien ze de mogelijkheid introduceren voor rechthebbende leden van een CBV om op hun eigen of via een andere CBV multiterritoriale licenties aan te bieden zonder hun overeenkomstige rechten te hoeven terugtrekken van de CBV’s waarvan zij lid zijn, zou dit in strijd zijn met de exclusieve overdracht van eigendom verleend aan deze vereniging en is het dus onaanvaardbaar.

Voorts zou, wanneer deze leden beslissen om een derde te machtigen, deze derde zelf moeten voldoen aan de verplichtingen die de richtlijn oplegt aan CBV’s.

➤ **Dochtermaatschappijen (artikel 31)**

Punt 15 van de MEMO over de ontwerp-richtlijn uitgegeven door de Commissie op 11 juli 2012 stelt dat dochtermaatschappijen opgericht door meerdere CBV’s onderworpen zullen zijn aan het ‘tag-on’-stelsel. Artikel 31 onderwerpt dochtermaatschappijen van CBV’s echter niet aan de bepalingen van artikels 21, 28 en 29. Verdere verduidelijking in deze context is bijgevolg nodig.

➤ **Afwijkingsprocedure voor diensten die aan omroepactiviteiten zijn verbonden (artikel 33)**

GESAC verwelkomt de mogelijkheid, voorzien in artikel 33 van de ontwerp-richtlijn, tot vrijwillige samenvoeging van repertoires om forfaitaire licenties te kunnen verlenen voor omroepgerelateerde online activiteiten, wat zowel voor omroepen als rechthebbenden cruciaal is.

Deze bepaling zal de uitbreiding van de werkingssfeer van licenties van CBV’s, die lineaire omroepactiviteiten tot omroepgerelateerde online activiteiten dekken, vergemakkelijken.

OPMERKINGEN OVER TITEL IV - GESCHILLENBESLECHTING

De ontwerp-richtlijn voorziet mechanismen voor geschillenbeslechting (artikels 34 en 35). In zijn huidige vorm lijkt hij zich enkel te richten tot vorderingen van leden van CBV’s en gebruikers. Verduidelijking is nodig over de vraag of dit mechanisme voor geschillenbeslechting ook beschikbaar is voor vorderingen van CBV’s.
